

ВИМОГИ ДО СТАТЕЙ І МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ) КОНФЕРЕНЦІЇ

До друку приймаються статті й матеріали, які раніше не були опубліковані, не є перекладом опублікованих текстів, не запропоновані до друку в інші видання. Рівень унікальності авторського тексту перевірятиметься за допомогою програмного забезпечення «Strike Plagiarism».

Статті і матеріали конференції (тези доповідей) публікуються українською мовою, зарубіжних авторів — англійською або українською.

Текст подавати в електронній формі. Файл створити в редакторі Word і зберегти у форматах *doc*, *docx* або *rtf*. У назві файлу вказати прізвище учасника й ініціали. Наприклад: «Матеріали_Петренко.О.В.», «Стаття_Петренко.О.В.»

СТРУКТУРА ПУБЛІКАЦІЇ

УДК (класифікаційний індекс Універсальної десятикової класифікації).

ПРІЗВИЩЕ Й ІНІЦІАЛИ АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ українською і англійською мовами.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ (українською і англійською мовами): прізвище, ім'я, по батькові (без скорочень), науковий ступінь, учене звання, місце роботи чи навчання, посада, кафедра, структурний підрозділ тощо.

Міжнародний індивідуальний алфавітно-цифровий код дослідника — **ORCID ID** (zareestruvatись на сайті <https://orcid.org/signin>).

Електронна адреса автора (авторів) публікації.

НАЗВА ПУБЛІКАЦІЇ (українською і англійською мовами) має бути стисла (до 10 слів) і відповідати змісту доповіді. У назві слід уникати словосполучень «Дослідження питання...», «Деякі питання...», «До проблеми...», «До питання...». **Скорочення слів у назві не допускаються.**

ТЕКСТ ПУБЛІКАЦІЇ.

Прізвища в тексті слід писати із зазначенням ініціалів (імені чи імені і по батькові) перед прізвищем (наприклад: *М. В. Лисенко, Микола Леонтович*). В україномовних матеріалах **імена і прізвища маловідомих зарубіжних митців, назви програмних творів, навчальних закладів, установ писати українською**, дотримуючись чинного **правопису** (<https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/Pravopys.2019/ukr.pravopys-2019.pdf>) (Правопис слів іншомовного походження. § 121–§ 139, с. 155–164) і **Постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. N 55 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею»** (<https://ips.ligazakon.net/document/KP100055?an=7>) **та (в дужках) мовою оригіналу** (після першого згадування в тексті).

Порядкові числівники й цифри (до десяти) в тексті писати словами.

Дефіс (-), довге (—) і коротке (–) тире вживати правильно. Дефіс уживається у складному слові, а тому без проміжків (наприклад, *соціально-культурний*), довге тире — між словами, а тому з проміжками. Коротке тире (–) використовується для позначення діапазону (без проміжків): *1920–1980 роки, С. 10–25*.

Абревіатури обов'язково розшифровувати після першого згадування в тексті.

Лапки — типографські: «», усередині цитат — “”.

Нерозривний проміжок (комбінація на клавіатурі — Ctrl+Shift+проміжок) ставити між ініціалами і прізвищем (*І.°В.°Петренко*), числом і словом, з яким воно

пов'язане (2022^орік, ХХ^остоліття, 235^ос., С.^о12–25), у загальноприйнятих скороченнях (*i^оm. ^оd., do^оn. ^оe., та^оін.*).

Спеціальні музичні терміни писати мовою оригіналу (*staccato, rubato, diminuendo*) і виділяти курсивом. Тональності (*до мажор, сі мінор, фа-дієз мажор*) і звуки (*ре, мі-бемоль*) писати кирилицею і виділяти курсивом. Порядкові номери симфоній, концертів, сонат тощо писати словами.

Виноски — унизу сторінки. Нумерація виносок — посторінкова. Застосовувати функцію «Виноска» у програмі «Word». Знак виноски (арабську цифру з верхнім індексом) ставити перед комою чи крапкою, але після знаків запитання, оклику, трьох крапок.

ПОСИЛАННЯ на цитовані чи згадувані праці оформити згідно з чинним [ДСТУ 8302:2015](http://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2018/%D0%94%D0%A1%D0%A2%D0%A3%208302%20%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D0%B9.pdf) (<http://pdf.lib.vntu.edu.ua/books/2018/%D0%94%D0%A1%D0%A2%D0%A3%208302%20%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D0%B9.pdf>), застосовуючи внутрішньотекстове посилання: у квадратних дужках надати відомості, достатні для ідентифікування об'єкта посилання — прізвище автора або назву праці, якщо прізвище автора не вказано, рік видання, за потреби сторінку цитати. Наприклад: [Копиця, 2013, с. 12], [Гусарчук, 2019]. Якщо текст цитовано не за першоджерелом, то навести пояснювальні слова: «наведено за:», «цит. за:» («цитовано за») і зазначити прізвище автора, рік видання праці, з якої запозичено текст, і сторінку цитати.

Ілюстрації. Нотні приклади (обов'язково набрані в нотному редакторі) та ілюстрації (фото, схеми, рисунки тощо), крім вставлених у статтю, надавати ще й окремими файлами у форматах TIFF чи JPEG (JPG) з роздільною здатністю не менш ніж 300 dpi. До кожної ілюстрації (таблиці, нотного прикладу, схеми, рисунка, фото тощо) вказати назву і порядковий номер, на який має бути посилання в тексті статті. Не посилатись на ілюстрацію окремим реченням. Не об'єднувати назву рисунка з ілюстрацією в одному графічному файлі. Таблиці виконувати лише в редакторі Microsoft Word.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ І ДЖЕРЕЛ писати мовою оригіналу, за алфавітом. Список оформляти згідно з [ДСТУ 8302:2015](http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf). (http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf). До списку вносити лише цитовані і згадувані праці.

У **бібліографічному описі** статті зі збірника наукових праць, словника чи енциклопедії вказати прізвище й ініціали автора і назву тільки використаної статті, надавши опис збірника (довідника, енциклопедії), у якому її опубліковано, з усіма вихідними даними. В описі листування вказувати лише цитований (згадуваний) лист із зазначенням адресанта й адресата, часу написання, а також зібрання, у якому опубліковано лист, з усіма вихідними даними. В описі монографії (дисертації, автореферату) вказати загальну кількість сторінок, а в описі статті або листа — сторінки (від першої до останньої) тільки використаної статті або листа. В описі багатотомного видання вказувати не лише номер використаного тому, а й загальну кількість томів. В описі дисертації чи автореферату дисертаційної праці зазначити шифр і назву спеціальності та назву установи, у якій відбувся захист. **Не скорочувати назв** книг, збірників статей, періодичних видань. **Матеріали з мережі Інтернет (використовувати тільки ті, що опубліковані лише в електронному вигляді і не мають друкованої версії)** супроводжувати назвою публікації із зазначенням її автора. **Не посилатись на електронні ресурси неофіційного та ненаукового характеру**, а також на підручники і науково-популярну літературу (вікіпедію).

За достовірність фактів, дат, цитат, власних імен і посилань відповідають автори публікацій.

ОБСЯГ ОСНОВНОГО ТЕКСТУ ПУБЛІКАЦІЇ:

— **матеріалу (тез) доповіді** (без відомостей про автора / авторів і списку використаної літератури) — 0,15–0,3 авторських аркушів (6000–12000 знаків із проміжками), 3–6 сторінок формату А4;

— **статті** (без відомостей про автора / авторів, списку використаної літератури, References, анотацій, резюме і ключових слів) — 0,5–1 обл.-вид. арк. (20000–40000 знаків із проміжками).

ВИМОГИ ДО СТАТЕЙ

СТРУКТУРА СТАТТІ:

Анотація мовою статті. Обсяг 200–250 слів. Анотацію писати в безособовій формі: не вживати словосполучення «У статті...», «Стаття присвячена...», «Автор досліджує...», а краще використати безособові дієслова: «Розглянуто...», «Висвітлено...», «Розкрито...», «Виявлено...», «З'ясовано...», «Обґрунтовано...», «Проаналізовано...», «Доведено...», «Удосконалено...» тощо.

Ключові слова: 3–7 слів чи словосполучень, найбільш значимих для дослідження. Ключовими словами не можна вважати прізвища. Правильно: *творчість (діяльність) М. Лисенка*; неправильно: *М. Лисенко*. Не рекомендовано використовувати слова в лапках, словосполучення, що мають більш ніж три слова, словосполучення з розділовими знаками.

Вступ (Introduction). Розкрити **актуальність дослідження**; визначити проблему, яка потребує розгляду і вирішення.

Аналіз публікацій (Review of publications). Проаналізувати праці, опубліковані в українських і зарубіжних виданнях, зокрема в тих, що індексуються в наукометричних базах даних Web of Science, Scopus. Зазначити, що обраний аспект дослідження у цих працях не розглянуто.

Мета статті та її наукова новизна.

Методологічне підґрунтя (Methodological Framework). Зазначити використані наукові методи і їх застосування для розкриття конкретних аспектів дослідження; охарактеризувати методи, які забезпечують достовірність отриманих результатів і висновків.

Результати дослідження (Research Results). Розділ, за потреби, можна поділяти на підрозділи, залежно від тематики і змісту статті.

Висновки і перспективи дослідження (Conclusions). Узагальнити отримані наукові результати дослідження, визначити їх практичне значення і перспективи подальших наукових досліджень за темою публікації.

Список використаної літератури має відповідати профілю збірника. Рекомендовано додавати праці, опубліковані у виданнях, що індексуються в наукометричних базах Scopus та Web of Science. Усі джерела та використану літературу писати мовою оригіналу, за алфавітом: спочатку мовою статті (наприклад, кирилицею), потім латиницею. Список оформити згідно з [ДСТУ 8302:2015](http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf). (http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf). До списку вносити лише цитовані і згадувані праці. **Архівні та музейні джерела, нотні, аудіо- й відеоматеріали.** Згідно з вимогами наукометричних баз Scopus і Web of Science, вихідні дані архівних і музейних джерел нотних, аудіо- й відеоматеріалів надавати не в загальному списку використаних джерел, а в підсторінкових посиланнях.

References оформити за міжнародним стандартом Harvard: список використаної літератури — ті позиції, у яких використовується кирилиця, — перекласти англійською мовою. Усі назви (статті, монографії, книги, збірника статей, журналу, газети, дисертації, автореферату...) транслітерувати в романській абетці (для україномовних праць — <http://ukrlit.org/transliteratsiia>), у квадратних дужках вписати їх переклад англійською мовою. Назви видавництв — тільки транслітерувати, не перекладати англійською. Не перекладати англійською бібліографічний опис праць записаних латинськими літерами (французькою, німецькою, польською тощо). У кінці кожної позиції вказати мову оригіналу [у квадратних дужках].

Матеріали, що не відповідають зазначеним вимогам, або ті, у яких виявлено плагіат, редколегія розглядати не буде.

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ І МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ) КОНФЕРЕНЦІЇ

УДК

DOI: <https://doi.org/>

ГУСАРЧУК Т. В.

Національна музична академія України імені П. І. Чайковського. Доктор мистецтвознавства, доцент, професор кафедри історії української музики та музичної фольклористики (Київ, Україна).

Husarchuk, Tetjana. Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music. Doctor of Art Criticism, Associate Professor, Professor at the Department of History of the Ukrainian Music and Musical Ethnology (Kyiv, Ukraine).

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8067-4010>

© Гусарчук Т. В., 2023.

ПОГЛЯДИ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ У СВІТЛІ ГУМАНІСТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

THE VIEWS OF HRYHORIY SKOVORODA THROUGH THE PRISM OF HUMANISTIC PSYCHOLOGY

Над людством нахилився, як над потоком,
В якому видно воду аж до дна.

Д. Павличко. Сковорода. 1967 р.

Велична постать Григорія Сковороди незмінно перебуває в центрі уваги багатьох науковців різних профілів, що й не дивно, адже він, досягнувши висот творчості в різних галузях, залишив нам у спадщину безцінний філософський і літературний скарб — поетичний і прозовий, а ще — помітний слід у музиці, а ще — не менш цінний дар — легенду свого життя як практичне втілення своєї теорії. ...

Ще один із засновників гуманістичної психології — Карл Роджерс (Carl Ransom Rogers, 1902–1987) — створює свою «клієнт-центровану» терапію (1951), розвиваючи ідеї гештальт-психології і Карла Густава Юнга. ... У найпопулярнішій праці К. Роджерса «Становлення особистості» [Rogers, 1961] ...

Список використаної літератури

1. Гусарчук Т. В. Феномен особистості Григорія Сковороди в дзеркалі його творчої спадщини // Сковорода Григорій: ідейна спадщина і сучасність / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 554–565.
2. Корній Л. П. Історія української музики : у 3 ч. Ч. 2 : Друга половина XVIII ст. Київ ; Харків ; Нью-Йорк : Вид-во М. П. Коць. 1998. 387 с.
3. Maslow A. Motivation and Personality. New York : Harper & Brothers, 1954. 412 p.
4. Rogers C. R. On Becoming a Person: A Therapist's View of Psychotherapy. London : Constable, 1961. 420 p.

ЗРАЗКИ БІБЛОГРАФІЧНОГО ОПИСУ

Монографія:

Козицький П. О. Спів і музика в Київській академії за 300 років її існування. Київ : Муз. Україна, 1971. 148 с.

Стаття зі збірника:

Волосатих О. Ю. Матвій Гозенпуд. Становлення митця // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Вип. 113 : Композитори і музикознавці Київської консерваторії (1923–1941 роки) : зб. ст. і матеріалів. Київ, 2015. С. 154–175.

Стаття з періодичного видання:

Грінченко А. М. Спогади про батька // Музика. Київ, 1988. № 5. С. 28.

Пясковський І. Б. Історико-біографічний нарис діяльності педагогів кафедри теорії музики // Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського : наук. журн. Київ, 2011. № 1 (10). С. 132–153.

Стаття з енциклопедії:

Азарова А. О., Фільц Б. М. Естонсько-українські музичні зв'язки // Українська музична енциклопедія. Т. 2 : Е — К / Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнології ім. М. Т. Рильського; редкол.: Г. А. Скрипник (гол.), А. П. Калениченко (заст. гол.), І. М. Сікорська (відп. секретар). Київ, 2008. С. 37–40.

Стаття з багатотомного видання:

Семененко Н. Ф., Шевчук О. В. Музична освіта // Історія української музики : у 6 т. Т. 4 : 1917–1941 / АН України. Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнології ім. М. Т. Рильського. Київ : Наук. думка, 1992. С. 484–502.

Автореферат дисертації:

Кутасевич А. В. Сильова диференціація духовно-музичних спадщин Степана Дегтярєва та Артема Веделя: питання авторства творів суперечливої атрибуції : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 Муз. мистецтво / Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. Київ, 2015. 18 с.

Епістолярні матеріали:

Лисенко М. В. Лист до М. С. Грушевського. 14 січня 1922 р. // Лисенко М. В. Листи / упоряд. Р. М. Скорульська. Київ : Муз. Україна, 2004. С. 446.

Архівні матеріали:

Грінченко М. О. Історія української музики [Рукопис] // Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. Фонд М. О. Грінченка. Ф. 36–3. Од. зб. 139. I–IX. 1064 арк.

Стаття в мережі Інтернет (електронні видання):

Сокол О. В., Сергієва О. В. Історія ОНМА / ред. Л. І. Дузь // Одеська національна музична академія імені А. В. Нежданової. Офіційний сайт. URL: <http://odma.edu.ua/rus/about> (дата звернення: 10.06.2021).